

lót, csiszoló karikat, vás nat, papirt, puská-
ztító-csiszoló, tisztító-szert, tisztító-porrt, aczél-
hamut, pirossimitót, fémköveket, síkárköveket,
vágó szereket, élesítő és simítókat aczélulak,
márvány és üvegeknek stb (252.)

Vállalkozni kívánók kötelesek az
50 kros bélyeggel ellátott zártajánlataik-
hoz a kiküldési ár 10%-ját készpénz-
vagy megfelelő árfolyamszerű állampapi-
rokban esatolni, ellenben a versenyzésből
kizártnak, — megjegyzendő, miszerint
az államilag nem biztosított értékpí-
rok, avagy bármilyen követelésekről (ta-
nu-kodó szerződés-ek stb., bánompénzü-
el nem fogadtatnak. — Az ajánlatoknak
egy czimén, — mint belső szövegében
világosan kiirandó, hogy mily
munkára szól, nem különben határozot-
tan kiteendő, miszerint ajánlkozó a he-
lyi körülményeket, az elvállalni szándé-
kolt munkálatot az arra vonatkozó mű-
szaki műveleteket és feltételeket ismeri,
s azokat magára kötelező erejűnek elfo-
gadja. Az árelengés számokkal és be-
tűkkel is világosan kiirandó.

Az ajánlatok tétethetnek vagy az
összes munkálatokra, vagy pedig csak
egy-egy munkanemre; azonban az összes
munkálatokra teendő ajánlatokban is min-
den munka nemre ajánlkozó tartozik az
ajánlati árt külön kiadni.
Felhívtnak vállalkozni kívánók, mi-
szerint ajánlataikat a tárgyalás megke-
zdéséig fentebb kitett határidőig a megye
alispánjához benyújtani annyival is in-
kább el ne mulasszák, mert később ér-
kezettek, végül távirati ajánlatok figye-
lembe vétettni nem fognak.

A versenytárgyalás alapjául szol-
gáló műveletek és feltételek a szatmár-
megyei m. k. államépítészeti hivatalnál
a rendes hivatalos órákban naponként
megtekinthetők.
Nagy-Károly, 1881. június 12. é.

Ujfalussy Sándor,
Szatmármegye alispánja.
(262.)

Maria-celi
gyomor-cseppek;
Jó hatású gyógyszer a gyomor min-
den bántalmái ellen.
és felülmulhatatlan az
étvágy-hány, gyomor-
gyengeség, rossz szaga
lehellet, szelek, savanya
felbűfögés, köhika, gyo-
morharat, gyomorégés
hugykökepződés, tulá-
gosnyálkakepződés, sár-
gaság, undor és hányás,
fűfűs (ha az a gyomor-
ból ered), gyomorgöcs,
székesszoritul, a gyomor-
nak túlerheltsége étel
és ital által, giliszták,
lép- és májbetegség,
aranyeres bántalmak el-
len.

Egy üvegcsé ára használati utasítá-
sal együtt 35 kr.
Kapható: Debreczenben Dr. Rothschnek V.
Emil Göllt Nándor gyógyszerész úrnál, va-
lamint az osztr.-magyar birodalom minden na-
gyobb gyógyszerertárában és kereskedésében.
Küzponti szétküldési raktár nagyban és ki-
csinyben.
Brady Károly,
"az őrangyalhoz" címzett gyógyszerertárában
Kremsierben, Morvaországban.

Pain-Expeller
A borogonyal
nagyon jó hatású.
Kapható Debreczenben: Dr. Rothschnek
V. gyógyszerész úrnál s esá nem minden
nagyobb városi gyógyszerertárában.

Veesev-láz.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpiacz, VESEY-HÁZ, földszint a szer-
kesztőségbe bármintve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségben. Egyébutt a postahiva-
talok után.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczen - vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Négy hasábos petitorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, alku szerint a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beigtatásért külön
30 kr.
„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bírmmentlenül beküldött
kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyszintben kéziratok nem adtnak
vissza.

Debreczen, június 21.

Lapunk tere nem engedte meg
tegnap, hogy **Mudrony Soma**
urnak, városunk 3-ik kerülete kép-
viselőjelöltjének beszédét egész ter-
jedelmében hozhassuk. Tesszük ezt
a mai napon.

Alább olvasható a beszéd. Igaz-
ság minden sora, a ténylek dönt-
hetlen erejére támaszkodik minden
szava.

Nem ajánlhatjuk eléggé a be-
széd figyelmes átolvasását, külön-
sen kormánypárti polgártársaink
figyelmébe.

Gondolkozzanak e beszéd fe-
lett, tegyék szívükre kezüket, s —
ítéljenek!

Mudrony Soma beszéde.

Tisztelt polgártársak! Én beszédemet
ott kezdem, a hol az én kedves barátom
Hely Ignác bevégezte.

Én is ezzel kezdem, hogy utat tulaj-
donkép nem akarok és nem fogok mon-
dani. Hiszen azok az elvek, a melyeket
mi hirdettünk, nem lehetnek többé újak,
mert fájdalom, hogy annyi idő szükséges,
hogy ezen elvek diadalra jussanak. Ha
valaki erre azt mondja, hogy unalmas, sok-
szor hallottuk már ezt, ezzel szemben én
vigasztalom magamat azzal, hogy volt
egyszer Rómában egy államférfi, a ki
minden beszédét így végezte: „egybiránt
azt vélem, hogy Káthágót le kell rom-
bolni! — levén Káthágó Rómának hatal-
mas ellensége és ezen szóval végezte be
minden beszédét, mindaddig, míg a ró-
maiak követték tanácsát, míg a rómaiak
Káthágót le nem rombolták. Az én sze-
rény nézetem is az, hogy az Ausztriá-
val való közösséget le kell
rombolni! (Felkiáltások! Ugy van!
Helyeslés!) És ezen szót addig és any-
nyiszor fogom ismételni, míg a magyar
nemzet egyhangú kívánságává, mindennapi
imádságává nem válik, — míg ténynyé
nem válik.

Én tehát uraim, attól nem riadok
vissza, ha azzal vádolnak, miszerint unal-
mas, vagy ismételt dolgokat mondok.

Én nem akarok azokra kiterjeszked-
ni, a melyeket kedves barátom Hely Ig-
nác elmondott, különösen nem akarok
azon fejtegetésekbe bele menni, mely tör-
kevényeink politikai részét illeti. Csupán
egyet akarok megjegyezni, a mi előadásá-
folyamban eszembe jutott. Ő azt mondta, hogy
a jelenlegi kormány mindenféle ígéretek-
kel, kedvezményekkel igyekszik magának
többséget szerezni. Hát én tovább megyek;
nem csak egyes városokkal, kerületekkel
szemben teszi ezt a kormány, hanem egyes
emberekkel, befolyásos férfakkal tesz így
tényleg. Ha valami befolyásos ember van,
annak ha szükség, állást biztosít, és hogyha
ilyen állás nincs, állást teremt neki. —
És uraim! ez rendszerre vált a kormány-
nál és pedig rendszerre vált nem jó szán-
tából, mert azt fel nem tételozhetjük egy
magyar emberről se, hogy akarva meg-
rontása az országnak, mikor a közjó el-
lenére mindennemű áldozatok teremtettek;
hanem teszi kényszerűségből, mert minden
kormány csak kettőre támaszkodik, vagy
a nép akarására, vagy erőszakra, és a mes-
terkelten előidézett kedvezményekre.

Miután a politikának azon iránya,
melyet a kormány jelenleg követ és a me-
lyet követett minden kormány 1867. óta,
világos-ellentétben áll a magyar nemzet
legbensőbb ósztónéval, a függetlenség ér-
zetével, ennek következtében, miután a
nép idegenkedik tőlük, mesterségesen uton

igyekeznek ezen rendszernek többséget sze-
rezni. —

Ezen rendszernek számos káros kö-
vetkezésményei vannak. Mert mindazon ba-
jok, melyek a közzgazdasági élet terén be-
következtek pl. hogy a beruházásoknál
számos milliók elpazaroltattak, hogy görbe
vasutak építettek; továbbá hogy évről-
évre új meg új hivatalok állítottak fel,
hogy mindenféle sine curákat — mint
a deák mondja — vagyis semmit tésve
rendelt hivatalokat, állásokat teremtett;
mind ezen rendszerből eredett, melyet már
volt szerencsém jellemezni.

Ezen az ország politikáját érdeklő
megjegyzés után áttérek tulajdonképeni
tárgyamba, az ország közzgazdasági hely-
zetének esetelésére.

Én annál inkább erre fektettem je-
len beszédemben a fő súlyt mivel szent
meggyőződésem, hogy ez t. i. az ország
anyagi helyzete a lefontosabb tényezője
az ország államiságának és az ország lé-
tének.

A mint a közéletben azt mondják
független embernek, ki önmaga ura, a
ki azt, a mit cselekszik, a mit meggar-
dálkodik azt önmagának nevezheti; épen
igy az állami életben is Magyarország
csak azon esetben mondható függetlennek,
ha anyagi tekintetben eszközeivel önmaga
rendelkezik.

De továbbá, a mint magán életben
független ember nem lehet, az a ki nincs
olyan helyzetben, hogy önmaga erején
megálljon, a ki nyomorult, koldus, ugy
egy olyan állam se lehet független, a mely-
nek vagyoni helyzete oly szomorú, hogy a
szükséges költségeket elő nem teremtheti,
ennél fogva én mindég visszatérek az anyagi
kérdésekre.

Tisztelt polgártársaim! hogy a kor-
mánynak politikája, és azon rendszer, me-
lyet a kormány kezdetől fogva követett:
nem helyes, azt nekem tulajdonképen nem
is szükséges bizonyítani; előttem állanak
a tények, kézzel foghatólag szólnak, hogy
nem szükséges a további bizonyítás, csak
három tényt említek.

Hatvan hetben, midőn a kiegyezés
megtörtént Magyarországnak, csak a föld-
tehermentesítési adóssága volt; ottól ete-
kintve egyéb küladóssága nem volt, s
már ma közel egy milliárd az adósság.

Továbbá 13 esztendővel ez előtt az
adó oly magas volt, hogy mindenki azt
hitte, miképp azt magasabbra emelni nem
lehet; mert a Bach és Sehmerling korszak
arra törekedett, hogy minél többet sajtol-
jon; azonban a magyar kormány a mellett,
hogy egy milliárd idegen kölcsön vett,
pénzt hozott be, az adót megkésztözte,
mind az adót, mind a kölcsönt elköltötte,
vagy beruházásokra fordította.

Mindenki azt hihetné, hogy az ál-
lamháztartás brillians helyzetben van.
Ez sem áll. Mindenki tudja, épen Hely
Ignác barátom említette, hogy 40 millióra
menő deficit mutatkozik, Ezek olyan té-
nyek, a melyek abszolút magyarázatot
nem kívánnak arra nézve, hogy az ország
oly helyzetben van, miszerint, ha a kor-
mány ezen az uton halad, előbb-utóbb rom-
lásnak megy elébe a magyar nemzet; mert
tisztelt polgártársak egy oly állam, a mely
nagy, hatalmas egységes nép csoportból
áll, mint Franciaország akármelyik eset-
leg megengedheti magának, azt, hogy
egy darab időre szegényedjék, de egy
olyan állam, mint Magyarország, mely
minden felől idegen, ellenséges elemek-
től van körül véve, — ha elszegényedik,
— nem képes megállani, az politikailag
elenyészett (Ugy van! Helyes!)

Mondom tisztelt polgártársak, hogy
nekünk absolute nem szükséges bizonyítgat-
ni, hogy az az ut melyen a kormány halad
Magyarország romlása felé vezet, mert a
kormány egész utolsó országgyűlési műkö-
dése tulajdonképen nem más, mint behi-
zonyítása annak az igazságnak, a melyet
mint mondtam bebizonyítani nem kell.

Mi az 1878-iki vámügyi tárgyalások
alkalmával, akkor, mikor Ausztriával a
kiegyezést megosinálták, megmondtuk mind
azt, a mi ezen 3 év alatt bekövetkezett,
a mit a kormány tényleg eddig elért.

A mit 3 évvel ezelőtt mondtunk, most
az tényleg bebizonyíthatólag bekövetke-
zett. A mit mondtunk akkor, hogy Ma-
gyarország nem nélkülözheti az u. n. in-
direct adókat, a melyeknek nagy részét,
mi Ausztriának fizetünk sajátunkból, s a
mennyiben mi ezt nem nélkülözhetjük,
múlhatlanul szükaég ez, hogy Magyaror-
szág Ausztriától függetlenné tegye magát.

Méltóztatnak tudni a cukor adó,
kávé adó, sör adó és még más adó Ausztri-
ával közös, mi azt mondjuk hogy ha
ezen rendszer fentartatik, az állam nem
fog találni más módot a ház-tartás fede-
zésére: és mi történt a legutóbbi időszak-
ban? Maga az állam nyújtott be egy új
törvény javaslatot, melyben megadóztatja
a cukrot, kávé, sört, de azzal a külön-
séggel, hogy megadóztatja azonfelül a mit
együttesen Ausztriával fizetünk, a helyett,
hogy azt az adót mit az osztrákoknak
fizetünk, Ausztriától vissza szerezte volna;
azoknak is meghagyta, újból pedig ránk
vetette.

Hát uraim, mi lesz ennek követke-
zménye? Miután különösen cukorra és
sörre vonatkozólag mi Ausztriának ugyis
adózunk azért, mert nekünk kevesebb ezu-
kór és sör gyárunk van, mint a mennyi
cukor és sör Magyarország szükségleté-
nek fedezésére elégséges.

Tehát Ausztriától vesszük a cukrot
a sört, most az az eredmény fog elérni
ezen új adók behozatala által, hogy ez a
nehány cukor és sör gyár is meg fog
szűnni: tehát a mit eddig Magyarország
magának fizet, ezentul azt is Ausztriának
fogja fizetni.

Azt mondánk továbbá ezelőtt 3 év-
vel, midőn a vámügyi tárgyalások tartat-
tak: hogy az Ausztriával való vámközö-
ség azért rendkívüli káros Magyarországra
mert Magyarország semmiféle szerződése-
ket nem köthet önállólag külállamokkal,
már pedig minden államnak szüksége van
ilyen szerződésekre azért, mert, csak ilye-
nek által biztosíthatja magának azt, hogy
megengedjék nekik, miképp olcsón vihe-
tik ki czikkeikre. — Természetes, mi is
megengedjük, hogy mihozzánk bizonyos
kedvezmények mellett hozzák be czikke-
iket. Én a szerződések ezéjla. S ilyenekre
minden államnak szüksége van a jelen
viszonyok között.

Mi azt mondjuk a kormánynak, hogy
az által, hogy mi Ausztriával vámügyi
közösségben vagyunk és azáltal, hogy ma-
gas vámokat bírnak, annak eredménye az
lesz, hogy a külföld is magas vámokat
fog venni az osztrák monarchiából került
cikkektől; és nagyon természetes, hogy
mi fogjuk kárát vallani, mert Ausztria a
külállamokba, tulajdonképen semmit se viz-
sit, mert miől van feleslege? Ipareziki-
kekből. Hiszen a kül államokban, német,
francia országban sokkal magasabb fokon
áll az ipar, tehát nem viz ki semmit, ellen-
be viszen Magyarország, vizitünk mi, min-
denféle állati nyers termékeket, bort, szeszt
gabonát, lisztet, vizitünk mi mező gazda-
sági terményeket, mert ott van a piacza. —

Mi azt mondjuk, hogy az osztrák mo-
narchia egy vámrendszer követ, minőt
Ausztria érdeke kívánnak. Ha az osztrák
ipar kedvéért ki zárja a külföldi czikke-
ket, a külföld ki fogja zárni a monarchia
cikkeit, akkor a miénket is. —

Mi kétszeresen veszünk azáltal, hogy
a külföld elzárja piaczeit előlünk. A kor-
mány akkor azt mondta, hogy nem fog
bekövetkezni és most lépésről lépve bekö-
vetkezett, a mit mondtam. Németország
elzárta például a fa kivitel, vámokat ve-
tett gabonára, borra, s oda fejlődött
a helyzet, hogy a lisztnek kivitele is le-
hetetlené várt tve Németország felé. —
A malomipar Magyarországon oly iparág-

nak tekintetett, mely rendíthetlen alapokra
van fektetve; ha eiengedjük záratni azon
piacokat, akkor a lisztet ki vizsi ki? A
malomok nem fognak jövedelemmel adózni,
kénytelenek leszünk megszüntetni, nem
lesz semmi nyereségünk, egyik a másikat
megbuktatja. Mi lesz a következmény a
mező gazdaságra? A malom nem veszi a
buzát, a mezőgazdaszat elveszti piaczat.

Azt hiszem tisztelt választó polgárság,
épen Debreczen van azon helyzetben, hogy
ittén is van egy gőzmalom, mely vil-
lághírré vergődött, egyenlő rangban áll a
budapesti gőzmalomokkal. Én ugyan nem
beszéltem az itteni igazgatósággal, de
beszélem a budapestiekkel és ezek azt
mondták, hogy amilyen helyzetben most
van Magyarorságon a malom ipar, olyan
rossz helyzetben még soha sem volt; és en-
nek oka az Ausztriával való közös vám-
ügyi politia. — És ezen a tereben be lett
bizonyítva, a mit 3 év előtt mondtunk, a
mit a kormány akkor elfogadni nem akart,
3 éven keresztül évről évre tetették ígé-
retek, hogy a németek kedvező tarifákat
fognak engedni, de a helyett mindig ros-
szabb lett a helyzet, minden trütyét fel-
használtak tőlünk szabadulni. Azt mon-
ták például, hogy az ugynevezett szürke-
marha hozza be a marha vézt, tehát ki-
töltötték a piacszól a magyar marhák.

Igy uraim! miután a mi czikkünket
egymásután kitolták, azon helyzetbe ju-
tunk, hogy leszünk nem képesek ezikkein-
ket értékesíteni.

De tovább megyek. Azt mondták
ismét némelyek a többek közt 3 év előtt,
hogy az Ausztriával való gazdasági közö-
ség tönkre teszi nálunk az ipart, és pe-
dig, hogy mily rendkívüli fontossággal bír
az ipar egyáltalában minden államban, kü-
lönösen itt Magyarorszában, hol állami
terheket melyeket Magyarország elvállalt,
melyek a magyar nemzet politikai organi-
satiójából folynak, mező gazdasági jöve-
delemből elő nem teremthetjük. — Tehát
szükséges az ipar és bizonyították azt, hogy
az Ausztriával vámközösség, különösen
azon körülmény, hogy a behozatal teljesen
szabad és hogy az osztrák ipar kedvezőbb
helyzetben van mint a magyar, lehető-
lenné teszi a magyar ipar fejlődését. —
Tisza Kálmán miniszterelnök akkor elő
állott azon kortes fogással, hogy Magyar-
ország nincsen iparra hivatra, mert ha
iparra térünk, a mező gazdaságtól elvonjuk
a munkást, de különben is a gyári ipar
elfogja nyomni a kézmű ipart. Ezt mondta,
ámbar minden okos ember látta, hogy az
tulajdonképen nem áll, mert hiszen az
ugynevezett gyári iparnak a kézmű ipar-
ral szemben semmi veszélyes hatása nin-
csen, mert szeretném tudni, hogy egy mes-
ter embernek kárára válhatik-e, ha itt egy
cukor gyár van, vagy gőzmalom van, ép-
pen így kárára válhatik-e ha papir vagy
vas gyár volna, vagy más gyárgépek vol-
nának.

Hasznára volnának, mert a gyár te-
lepekben munkások vannak, és azoknak
szükségeik vannak ételmi szerekre, ruhá-
zatra, szükség van a gyárnak felszerel-
ésekre, melyek a kézmű iparnak használ-
nak. Tehát az ellentét, melybe helyzetetett
csak azért van, hogy bennünket, kik azt
mondtuk, hogy Magyarországnak a kézmű-
ipar mellett gyár iparra is van szüksége,
a kézmű iparosok előtt kortes fogással be-
feketítsen.

De kérem alásan, mi következett
be. A legközelebbi időben Tisza Kálmán
miniszterelnök már megczfolta ömagát.
Akkor azt mondta, hogy nem kell gyári
ipar és ma — igaz nem jó szántából,
hanem mivel kényszerítették őt — egy
törvényjavaslatot terjesztett elő, a mely-
ben a hazai gyáriparnak akar adni ked-
vezményeket. Tette azért, mert kézzelfo-
gható dolog volt, hogy minél kevesebb
belföldi ipartermelésünk van, annál többet
vagyunk kénytelenek venni Ausztriától.
Ez a törvényjavaslat, illetőleg most

már törvény, nagyobb figyelemre méltó, amennyiben Tisza ezen törvényjavaslat előterjesztése által akkori állítását megoszlotta. Az, hogy ez létrejött, nem az ő érdeme, nem az ő eszméje és utóljára azért se, mert ő csak a nagy nyomásnak engedve, tette ezen kedvezményt.

Maga ez, elismerésre méltó volna, de mit használ mind? A kormány azon az uton, a melyen van, a hazai ipar fejlődésére tulajdonképen semmit se tehet; a mit az egyik oldalon javíthatna, azt a másik oldalon mindenféle sújtó intézkedések által rontja. — Azt már mondtam, hogy mi Ausztriával szemben olyan helyzetben vagyunk, hogy mi Ausztriának tulajdonképen adót fizetünk. Hogy ezen helyzetet jobban meglegesszen értenünk, én egy szerény példát vagyok bátor felhozni. Magyarország és Ausztria közötti viszony van, mint két mezőgazda között, kiknek földjük egymás mellett van, kik szerződésre lépnek egymással, hogy közös legeltetést fognak tartani, megengedik egymásnak, hogy földjeiket egyiránt legeltetik juhaik és marháik által. Az ilyen szerződés igazságos lehet ott, a hol mindkettőnek arányos marha állománya van, de ott a hol nem így van, igazságos nem lehet. (Helyeslés, éljenzés.)

Mi pedig olyan helyzetben vagyunk Ausztriával; azok az osztrák iparosok, azok a birkák, marhák, melyek legelik abban a pillanatban vetéseinket, mikor azok legjobban zöldülnek; aratásunk küszöbén áll, lelegeltetik Magyarországon mezeit épen a virágzás pillanatában.

Nekünk nincs iparosunk, mely Ausztriába mehesen és eladva portékáját, onnan valami praemiumot nyerjen. Mi ellenben megvesszük azokat, melyek a közös vám által megvannak határozva és fizetünk termelési jutalmat. Ilyen helyzetben vagyunk mi Ausztriával szemben azon oknál fogva, mivel magunknak iparunk nincs, — adófizető helyzetbe jutottunk és minél jobban virágzik az osztrák ipar és minél inkább hanyatlak a magyar ipar, annál jobban nő az adó, mit Ausztriának fizetünk. De míg Magyarországon szőlők, fontak, kiki elátható háztartását azzal a mit maga termelt, és nem kellett sem a szövetek árát sem az ara kivéteit adott Ausztriának fizetni. Most már, midőn az osztrák szövés fonás kiszorította a magyart, évről évre jobban megleszünk adózattra. — Ezen a helyzetben segíteni nem lehet másképp gyökeresen, mint önálló vám terület felállításával (Helyeslés és éljenzés.)

Akkor ha azt megteszük, nagyon természetesen azon ezikket melyeket önkök hoznak megvámolják a vám határon, és ezek a magyar állam kincstárába folynak be, a melyeket most az osztrák miniszterek tesznek zsebre. Hét évre vannak még megkötve kezünk, mert 10 évre kötött a szerződés, dacára annak, hogy ezt még Deák se merete tenni. Tisza Kálmán kitörölte a szerződésből az 5 évet azért mert jól tudja, hogyha vége lesz az öt évről akkor ő tönkre jut. Mindent elkövetett Magyarország, hogy ezen szerződéstől megszabaduljon. Ő azt remélte, hogy ha 10 évre megköti Magyarországot, akkor nem lehet ötlet hollywoodi, azt mondván a nemzet: a szerződés lejártáig úgy sem segíthet senki! tehát törjük el a Tisza kormányt 10 évig.

Ilyen levén a helyzet, mi, kell hogy legyen a kormánynak törekvése ezen viszonyokkal szemben? Igen egyszerű: Miután mi azért fizetünk annyi milliót, mert iparunk ni es, az osztráknak pedig van, nekünk mindent el kell követni, hogy mi is csináljunk ipart, mert akkor azen adót melyet Ausztriának fizetünk megszabadulunk ha magunknak voltunk szükségünk a melyeknek gyártmányaira szükségünk van, akkor magunknak fizetünk ezen milliókat. Tehát egyetlen út és mód ezen számos millióra nő tributumtól való megszabadulásra abban állana, hogy minden rendelkezésünk alatt álló eszközzel iparunkat előmozdítsuk.

És mit tesz a kormány? Lehet mondanunk minden intézkedése olyan, hogy iparunkat még inkább rontja. Már Helfy Ignác tisztelt barátom említette hogy a kormány évről évre új adókat vet Magyarországra. Hiszen az adó legnagyobb teher, mely az ipar fejlődését gátolja, mert első sorban az iparos érzi meg; kétszeresen érzi az iparos maga, mert nem hárihatja másra neki kell azt megfizetni, és az által az ő verseny képessége rontatik meg; minél több adót kell fizetni annál többbe kerül a cikk, mivel nem ő szabja meg annak árát, hanem az általános különös viszonyok és az osztrák iparoziknek konkurrencziája. S miután ennyire meg van terhelve, drágább lesz mint az osztrák iparosé, te-

hát senki se veszi, és ő maga ezikkével ott hon maradhat. De még más oldalról is veszi, akár kire van vetve az adó. Miből kell élni az iparosnak? abból mit tölvesznek s kénytelen adni úgy a hogy veszik; a mező gazda legalább megél abból a mit termel, de az iparos ha nem tud eladni, kénytelen koplalni vagy éhen halni. Rá van szorulva hogy vásárt csináljon; de kinek adja el, ha az adók magasak? akkor a földművelőnek nincsen pénze, s a földművelő azt mondja: jó lesz a tavalyi szűr, oszma, szekér stb. nem vásárol, az iparos pedig éhen hal.

Minden adó akár kire vetetik, első sorban az iparos érzi meg. Nem akarom elő sorolni, hogy az újabb időkben mi mindenféle adókat vetett ki a kormány, melyek folytán az iparosok helyzete oda fejlődött hogy, nem képes Ausztriával versenyezni; a helyett, hogy viszhódítanók azon milliókat melyet Ausztriának fizetünk: lejjebb jutunk folyvást a lejtőn. — Ez felfordított világ uraim!

De ez még nem elég, a kormány már az adó kiszabásánál is mintha csak esetről esetre azt akarta volna, hogy olyan adókat hozzon be, melyek veszedelmesek, szállítási adót, hát kérem a szállítási megdrágítása ő ipse megnehezíti a termelést, mert az illető ezikket drágábbá teszi, mind azt a mit venni kell, mind azt a mit adni kell. Sőt behozta az új fogyasztási adókat, cukor, kávé, sör megadóztatását.

Hát ez is olyan, a mi directe az iparosnak és különösen néhány kiválólag hivatottsággal bíró resistenciáját rontja. — Mintha csak a kormány kiszámította volna, hogy azon szolgálai viszonyt még súlyosabbá tegye, ahelyett, hogy eszközöket nyújtott volna arra, hogy lerázzuk magunkról Ausztriát, még jelenlegi iparát is elnyomta és veszteségeket idéz elő. Egyébiránt a mi az adóztatást illeti, erre nézve egész általában egy megjegyzést vagyok bátor tenni, én nem tehetek róla, ha kimondom, hogy minden jó hazafi, ha adóra az államnak szüksége van, azt hazafiai kötelességének tartja fizetni, hanem van azután egy határ, amelyen túl adót követelni nem hazafiai kötelesség, és fizetési kötelesség, a határ ott van, midőn az adóztatás nem használ az államnak, hanem árt, és ezen határt már Magyarország túl lépte, ezen legutóbbi adó, az új fogyasztási adó, ez már az állami kincstárnak semmit se jövedelmez, ellenben temérdek költséget okoz. — Meltóztatások megmondni azt, hogy összesen körülbelül 2 milliót remélt a kormány, — az utolsó előirányzat szerint 3 milliót, de miután lejjebb szállt, tehát az újabb tervezet szerint csak 2 milliót remélhetett. — De mi esoda áldozatokat kell hozni, hogy minden egyes város, más ugynevezett fogyasztási zárvonalai van körülveve, azt őrizni kell, mibe kerül az, hol nincsen zárvonal? minden fűszer-kereskedő boltját ellenőrizni, hogy mennyit ad el, mennyit vesz, — és tovább megyek: a nyílt községekbe minden ember háztartását ellenőrizni, hogy mennyi cukrot, mennyi kávé hozatott, hiszen ebbe többet fektetünk előre, mint a mennyit bejövdelem. Ha összeszámítjuk azon fáradságot, azt az idővesztéséget, a mit állami hivatalnokok, állami polgárok ráfordítanak, ha figyelembe vesszük, mennyi veszteségbe kerül az államnak, a polgároknak, az adó ilyen módon való berendezése, többre fog rugni, mint 2 millió. Ilyen fogik van már fejlesztve az adó, ezen kívül számításba vegyük azt, hogy ezek sulya alatt hány iparos jut tönkre. — Ezen tönkretűnt következtében azon adót, amit eddig kapott, jövőre nem fogja kapni. — Ha pedig az adókat oda viszik, hogy már többé nem használják, hanem ártanak az állami kincstárnak, — mert a mit be vesz, a másik oldalon elveszti: — ezen adófizetés és ennek dekretálása nem hazafi áldozati készség, nem hazafi kötelesség, hanem hazaelenes bűn.

Tisztelt választó polgárság! A tulságos adófizetés dacára, évről évre szaporodó új adókat illetőleg, előttem szóló tisztelt Helfy Ignác barátom szólott, valamit szólott a pénz ügyi miveletekről is, a mit a legújabb időkben a magyar államban keresztül vitetett az arany rente conversióról; erről bővebben nem szóllok de szükségesnek látok egyet itt megjegyezni. — Az arany rente conversió amint kedves barátom említette azt eredményezte, hogy Magyarországnak az előre volt 400 millió forint adósága és most van 545 millió, és az állam egy fél krajczárt nem látott ezen egész miveletből, ha bár az adóság 145 millióval növekedett is, ha ezen miveletekkel oda törekesszünk, hogy minél több adóságnak legyen, akkor igaz, hogy a kormány nagyon genárisan jár el dolgában, csakugyan oda-

vitte, hogy jelenleg Magyarországnak annyi adósága van, hogy csupán az évi kamat körül belől 100 millióra megy évenként.

Az olyan politikának volna értelme, mely egyenesen arra dolgozik — bár más oldala áldozatkészséggel jár, — hogy a kamat teher lejjebb szállíttassék. Meltóztatassanak elhinni, hogy ha a jelenlegi adósági teher, mely tegyük fel általában 6%-os, ha csak egy perccenttel lejjebb szállíttatik, 100 milliónál 20 milliót adott volna ki, tehát 20 millió nyereség volna. És valóban, ha Magyarország pénzügyi helyzetének rendezésére még egyetlen út volt, a melyen kellett volna hogy haladjon, oda törekedni, hogy a kamat terheket lejjebb szállítsa. Nem lett volna ez nehéz, mert hiszen pénzben van az egész világ, a pénzpiacozon nem tudnak vele mit csinálni. Olyan országok, mint Angol, Francia, kínálják a pénzt, magában Magyarországnak és a nagyobb városokban az egyes bankok 2-3-4%-re adják pénzeiket, annyi a pénzkészlet, miért kell hát ilyen viszonyok között 6-7-8%-ra venni fel. É szerint a rente conversió olyan mivelet, mely az állam által fizetendő 100 milliónál kamatnak 20 millióval való lejjebb szállását eredményezhette volna. Mindenesetre oly mivelet, a melyre törekedni kell. De nem elég csak törekedni szóval, hanem egy kormányának, mindent a mit arra alkalmasnak lát, előre kellett volna elkészíteni. Nézzük, látjuk, hogy más államok saját állami adóságaikat, saját polgárai közt miképen helyezte el, látjuk, hogy Franciaországban takarékpénztárak pénzfeltelegeiket állampapírokba fektetik be, — Angolországban a posta takarékpénztárnál oly intézmény van téve, hol minden egyes polgárnak, 10-20 krajczáros betéte, mikor megszorodik 10 font sterlingre, akkor kap érte, ugyancsak megfelelő értékű állampapírt. Ilyen intézmények által készítetik elő azt, hogy Anglia összes államadóságát saját polgárainál helyezte el, s a fizetett kamatok saját polgárainak zsebében maradnak, és minél többen keresik ezen állampapírokat, annál jobban felmegy azoknak az értéke.

Ezt kellett volna a magyar államnak tenni és ha tette volna 2. 3 vagy 5 év múlva elértek volna, hogy a rentet 4-re lehetett volna redukálni. És mit tett a kormány? Keresztül vitte a rente conversiót a mely által lehetetlenné tette, hogy Magyarország jogviszonyai megmaradjanak.

Oda ajándékozott 145 millió forintot, úgy, hogy ha Magyarország hitele emelkedni fog, hogy ha a polgárok azon törekessznek, hogy az államháztartásban az egyensúly helyre állíttassék; a hitel mindig magasabb fokra emelkedik s annak hasznát nem a magyar állam polgárai élvezik, hanem a Rottshild konzortium.

Egyébiránt tisztelt polgártársak egy nagyon trivialis hasonlat jut eszembe. (Halljuk)

Az egyszerű paraszt be megy egy korosmába, a ki uzorás volt s monéja neki: Úram szükségem van 10 forintra. Kap fiam, mondja a korosmáros, csak adós levelet kell kötni. Szegény ember aláírta az adós levélnek a nevét. De ekkor a zsidó azt mondta, hogy egy kis zálogra is van szükség. Hagyd itt a szűrödet s akarva nem akarva itt hagyta a szűrt; ez megtörténvén, a kamatra nézve történt az elszámolás, s miután az uzorás 10 forintot havonként egy forint kamatra adott s azt tíz hónapra előre lefogta, tehát a kölcsön kért 10 frt az uzorásnál maradt. Hazamenve gondolkodik a paraszt; mikor elindultam volt szűröm; pénzem az igaz nem volt; de adóságom se volt, most meg már van 10 forint adóságom, de se pénzem se szűröm nincs. (Hosszas derűtségek.)

Epen így van kérem alásan Magyarország. Ezelőtt volt 400 milliónyi adósága s meg volt az a reménye, hogy a rente conversió által az ország kamat terheit tetemesen leszállíthatja. Pénz nem volt s most van 545 millió rente adósága, annak a reménynek, hogy abból 8-10 millió évi terhet leszállíthasson vége, s pénze egy krajczárja sincs.

Tisztelt polgártársak! bocsássanak meg, hogy türelmükkel oly hosszasan viszáltam, nem is akarok tovább szólni, nem akarom türelmetek tovább is próbára tenni, csak egyet volnék bátor kegyes figyelembe ajánlani. Én azt hiszem, hogy a pénzügy, és a gazdasági helyzet annyira tisztában áll önök előtt, hogy mindenki tisztában lehet azzal, hogy mi lesz annak a vége.

Ha az adó évről évre nő, az adóságek is nőnek, de az adók terhének sulya alatt több-több polgár megy tönkre.

Kimegy az adózók sorából először

az iparos, az más földre vándorol ki, vagy vasuti konduktor lesz, de megszűnik adózó polgár lenni, ezután a kereskedők, ha nem jól megy az üzlet, összeszedik holmijokat, és kimennek Bécsbe, ott megél, de megszűnik adózó polgár lenni, kire marad a teher sulya? marad arra, ki nem képes eltávozni: a földművelőkre. Önök nem hagyják el földjeiket, nem hagyják félrevezettetni magukat, hogy a politika csak az iparosoknak jó, de a földművelőkre teszi, a vég teher a földművelőkre hárul, ő el nem költözhetik; minden más foglalkozásu mehet világra, de ő nem.

„Itt halmad kell”, mint költőnk mondja. Ezen uton azonban mindenkinek tönkre kell menni. Először a gyengébb, aztán annak terhe, rábaráttatik az erősebbre, azután maradnak a legerősebbek, s így előbb-utóbb mindenkinek tönkre kell jutni.

Ezen az uton haladni nem lehet és ezt fontolják meg, midőn a választási urnához mennek és szavazzanak lelkiismeretük szerint. Csak egyet akarok még megemlíteni épen azért, mivel oly világosan és tisztán áll a helyzet mindenki előtt, melyet már az ország minden részében kezdenek belátni: hogy ez ut romlásra vezet. —

Mint említette Helfy Ignác barátom, mindenféle mozgalom van, megrendült a föld a kormány lábai alatt és ha kitartással haladunk ez uton, melyet a független párt követ és igazi lelkesedéssel fogjuk folytatni azt, megvagyok győződve Magyarország sorsának jobbra fordultán.

A mi különösen Debreczen városát illeti, én azt hiszem, hogy az a város, mely a függetlenségi eszméknek jó formán zászlóvivője volt, nem hagyja magát megrendíteni akkor, midőn a győzelem reményétől ebred az ország.

Én jártam az ország határán német polgártársaim közt s azt tapasztaltam, hogy ott a hol lelkesedést nem is reméltam, a legnagyobb lelkesedés uralkodik.

Láttam, hogy azon tisztelt német polgártársaim áttekintnek Stájerországba is, és látva, hogy ott mindenki boldogul s ők visszamaradnak, holott a különbség a kettő között csak az a kis csekély folyó, mely köztük folyik. s gondolkoznak, hogy mi az oka annak, hogy azok boldogulnak és mi pusztulunk? Mert mi colonia vagyunk, ők pedig független állam. Ezt látva német atyáinkfiai és midőn sovárogra néz a többség a független állam felé, lelkesülnek a független Magyarországot. (Éljen. Ugy van.)

Midőn annyira jutunk, akkor azt hiszem, hogy Debreczen város mely először ragadta kezébe a zászlót, nem hagyja magát megszegyeníteni némely polgártársai által. Azt hiszem megvagyok győződve, hogy ezen párté a jövő, ennek előbb utóbb győzni kell. (Ugy ohajtsuk. Ugyvan.)

Midőn ezek után polgártársaim beesés jó indulatába ajánlom magamat, arra kérem, legyenek erősek, legyenek kitartók, hogy lobogókat az Ur Isten diadalra segíthesse. (Percezig tartó éljenzés.)

A múlt vasárnap teljes erővel indult meg a választási mozgalom mindenfelé. Egy nap eseményei bizonyítanak ismét a mellett, hogy a függetlenségi párt irányában a rokonszenv a legutolsó napok alatt rohamosan emelkedett, s a kerületekben, hogy jelöltjeink felléptetve vannak, — az ellentábor sorai egyre gyűrűnek. A kormánypárt legfőlegesebb fészkeiben is mozognak a választók, hogy a függetlenségi párt lobogóját juttassák diadalra. Kilátásaink a legkedvezőbbek. — Éljen a függetlenségi párt!!!

A hosszupályii kerületben — mint nekünk írják — Szunyogh kortesei eget földet és — vizet ígérnek a választóknak, (a „kádár árka” megnyitását), dacára azonban minden ígéretnak, pressiónak: Vidovich György szilárdan áll, párta erős. E kerületben biztos pártunk győzelme.

H. Dorogh, jun. 19.

Éppen e perozben végezte új képviselőjelöltünk Onody Géza szépsámu, értelmes hallgatóság előtt programbeszédét, és pedig oly gyújtó hatással, hogy a doroghi választók osztatlan bizalmát nyerte ki. Szép szavakkal, meggyőző érvekkel esetelte helyzetünket, kimutatta a bomlási módot, szóval a kormánypárt eddigi politikáját példákall igazolva, az összes jelenlevők számai nem akaró tetszés nyilvánításai között elítélte. Bár kerületünk-

ben volt követgetlen párt rez azonáltal hisz nek helyt adv inkább, mivel nek bizalmát ohajtottó lenn választói közö álló feszült vól ból hosszas már nyugalma személyét az lomba helyezt

Beszám

künk — a konyhájában menő hallgatódét a megasviselője, a ha Szidta Tiszát, den roszt, s azért nem es párt-hoz, ha lal el. Ezt a más senki, eg tokos, a ki fe jövöre is képv állított markos valgya fel is ből a szadai dörgött: —

Most

hogy ilyen me kormány, kold meg a népet. is. Nem kell h mint a ki sziv régi párt-on y függetlenségi pá

Lette erre

a melyből kijn ostlette földmi vetjelölt levert és színhelyét, kába vette a laasztva, meg fo öntözött torku mert ez a kert ben nincs egy emelni a valódi ság zászlóját. nek, függetlens tály, az egész jelöltünk, nines a központ, s ig kerületekben elvesztette azt. E kerület nem zafiak, eszes e kötve tartja a Pártunk előkel figyelmeztetve gondolt reá se

A fővá

(H. P.) Sz

tudósítás meg teljeses esatak lek, esatakesz tekintetben ös náit fegyverek lon hathatós nem kevésbé (melynek kivá Kőbányai kort mes elv és ha pajzsa alatt vo vazó urnához, ság és a maga nak fegyvervév philsztesait.

Az I. ke a magyar igsz nélkül áll, és many program ten, de ki vár gyámoltalan i legesekélyebb saját nézetét e ható patrónusá kérdi kegyes r kor maga a sem lép fel ily golországokban netét a kormán a k a l m a v a tik; addig min (mnden inkább dein kivl egy lottunk a korm annyira biztos tartja az állasp tás korteskedés kait stűkségtel mondasát? A v e z a f e l a s t o

gnak annyit... az iparos, az más földre vándorol ki, vagy vasuti konduktor lesz, de megvárni addig, amíg a kérésedök, ha nem jól megy az üzlet, összeszedik holmi jokat, és kimennek Bécsbe, ott megél, de megvárni addig polgár lenni, megél, de a teher sulya? marad arra, ki marad pes eltávozni: a földmivelőkre. Önök nem vezetett magukat, hogy a politika csak az iparosoknak jó, de a földmivelőknek rossz, a vég teher a földmivelőkre hárul, és el nem költözhetik; minden más foglalkozásu mellet világgá, de ő nem.

Itt halnod kell, mint költők mondja. Ezen uton azonban mindenkinek tönkre kell menni. Először a gyengébb, aztán annak terhe, rábárittatik az erősebbre, azután maradnak a legerősebbek, s így előbb-utóbb mindenkinek tönkre kell jutni. Ezen az uton haladni nem lehet és ezt fontolják meg, midőn a választási urnához mennek és szavazzanak lelkiismeretük szerint. Csak egyet akarok még megemlíteni épen azért, mivel oly világosan és tisztán áll a helyzet mindenki előtt, melyet már az ország minden részében kezdének belátni: hogy ez ut romlásra vezet.

Mint említette Helfy Ignác barátom, mindenféle megalom van, megrendült a föld a kormány lábai alatt és ha kitartással haladunk ez uton, melyet a független párt követ és igazi lelkesedéssel fogjuk folytatni azt, megvagyok győződve Magyarország sorsának jobbra fordultán.

A mi különösen Debreczen városát illeti, én azt hiszem, hogy az a város, mely a függetlenségi eszméknek jó formán zászlóvivője volt, nem hagyja magát megrendíteni akkor, midőn a győzelem reményétől ébred az ország.

En jartam az ország határán német polgártársaim közt s azt tapasztaltam, hogy ott a hol lelkesedést nem is reméltem, a legnagyobb lelkesedés uralkodik.

Láttam, hogy azon tisztelt német polgártársaim áttekintnek Stájerországba is, és látva, hogy ott mindenki boldogul s ők visszamaradnak, holott a külvilágban a két között csak az a kis csekély folyó, mely köztük folyik, s gondolkoznak, hogy mi az oka annak, hogy azok boldogulnak és mi pusztulunk? Mert mi e colonia vagyunk, ők pedig független állam. Ezt látva nemet atyáinknál és midőn sovároga néz a többség a független állam felé, lelkesednek a független Magyarországról. (Éljen Ugy van.)

Midőn annyira jutunk, akkor azt hiszem, hogy Debreczen város mely először ragadta kezébe a zászlót, nem hagyja magát megszegyenyíteni némely polgártársai által. Azt hiszem megvagyok győződve, hogy ezen párt a jövő, ennek előbb több győznie kell. (Ugy ohajtjuk. Ugyvan.)

Midőn ezek után polgártársaim beeresz jó indulatba ajánlom magamat, arra kérem, legyenek erősek, legyenek kitartók, hogy lobogókat az Ur Isten diádra segíthesse. (Perczig tartó eljenzés.)

A múlt vasárnap teljes erővel indultak meg a választási mozgalmak mindenfelé. Egy nap eseményei bizonyítanak ismét a mellett, hogy a függetlenségi párt irányában a rokonszenv a legutolsó napok alatt rohamosan emelkedett, s a kertletekben, hogy jelöltjeink feléptetve vannak, — az ellentábor sorai egyre gyűrűlnek. A kormánypart legfélreesebb felszólalásában is mozognak a választók, hogy a függetlenségi párt lobogóját juttassák diádra. Kijelentéseink a legkedvezőbbek. — Eljen a függetlenségi párt!!!

A hosszupályi kerületben — mint nekünk írják — Szunyogh kortesei eget földet és — vizet igények a választóknak, (a "kádár árka" megnyitását), dacára azonban minden ígéretek, pressiónak: Vidovich György szilárdan áll, pártja erős. E kerületben biztos pártunk győzelme.

H. Dorogh, jun. 19.
Éppen e perozhen végezte uj képviselőjelöltünk Onody Géza szépségű, értelmes hallgatóság előtt programbeszédét, és pedig oly gyajtó hatással, hogy a doroghi választók osztatlan bizalmát nyerte ki. Szép szavakkal, meggyőző érvekkel esetelet helyettünk, kimutatta a bennlő módot, szóval a kormánypart eddigi politikáját példákall igazolva, az összes jelenlevők szünni nem akaró tetszés nyilvánításai között elítélte. Bár kerületünkben volt követünk Sós Gábor ur is a független párt rendíthetlen híve volt, mindazonáltal hisszük, hogy ő az ifjabb erőnek helyt adva ezuttal visszalé, annyival inkább, mivel ő az egész választókerületnek bizalmát különben sem bírván, nagyon ohajtandó lenne, hogy Nánás és Dorog választói között már több évek óta fenálló feszült viszony megszüntetése indokából hosszas működése által kifáradt, s már nyugalmat igénylő, különben tisztelt személyét az egyetértés érdekében nyugalomba helyezni sziveskednék.

Nánás-dorogi.

Beszámolás. E hó 12 — írják nekünk — a "Csillag", egy utféli csárda konyhájában tartotta, mintegy 50—60-ra menő hallgatóság előtt, beszámoló beszédét a megvászói választó-kerület volt képviselője, a habarék párti Potoczky Dezső. Szólt Tiszát, elmondott a kormányról minden rosszat, s végül kifejezte, hogy ő biz azért nem esatlakozik a "függetlenségi párt"-hoz, hanem pártot kívüli állást foglal el. Ezt a szándékát nem helyeselte más senki, egyedül Sisáry Gyula földirtokos, a ki fel is kérte, hogy a kerületet jövőre is képviselje. A jelölt két oldalára állított farkos legény akkor "éljen"-t rivalgva fel is emelte, mikor a tompa esendőtől a szadai bíró Róman Ferenoz oda dörgött:

— Most mondotta a nagyságos ur, hogy ilyen meg olyan rossz ez a mostani kormány, koldusbotra juttatja az országot, meg a népet. Igaza volt, éreztük ezt mi is. Nem kell hát nekünk más képviselő, mint a ki szívvvel, lélekkel a "függetlenségi párt"-on van. Éljen Kossuth! éljen a függetlenségi párt!

Lette erre szünni nem akaró eljenzés, a melyből kijutott az igazat kimondó beostultes földmivelő barátunknak is. A követjelölt leverten odahagyta a csatavesztés színhelyét, de azért már másnap nyakába vette a kerületet, s meg lesz választva, meg fogja választani néhány megöntözött torku kortes, vagy pár urbarát, mert ez a kerület oly szánandó, hogy ebben nincs egy ember, a ki bátran fel merné emelni a valódi szabadság és alkotmányosság zászlóját. A habarék nem kell senkinek, függetlenségi itt az egész középosztály, az egész nép s még is nincs követjelöltünk, nincs a kerületben, nem küldött a központ, s így pártunk mig bizonytalan kerületekben csatát vesz, elhanyagolta, elvesztette azt, a hol biztosan győzött volna. E kerület nem hibás, vannak itt igaz hazafak, eszes emberek, de mindenkit leköve tartja a mindennapi kenyérkereset. Pártunk előkelő tagjai többen felkérve s figyelmeztetve voltak e kerületre s nem gondolt rá senki.

A fővárosi választások.

Budapest, jun. hó 19-én.

(H. P.) Szándékosan halasztottam ezen tudósítás megírását egész maig, midőn már teljesen esatakeszen állanak a választófelek, esatakeszen mondom, s bár anyagi tekintetben össze sem hasonlíthatók a használt fegyverek — levén ezek amaz oldalon hathatós urú és libacombok fűszereze nem kevésbé hatályos szőlő és árpa levél (melynek kiváló bű usurpalói Kemény báró Kőbányai kortesei) mig más részről a nemes elv és hazafias meggyőződés biztató pajza alatt vonul a választó sereg a szavazó urnához, hogy az önzéstelen hazafiaság és a magasatos eszmék hangoztatásának fegyverével győzze meg Góliáth phillisztosait.

Az I. kerületben szegény Pauler — a magyar igazságügyi miniszter ellenjelölt nélkül áll, és ő lett volna hivatalos a kormány programját előadni az elmúlt héten, de ki várna ilyent Paulertől — a mi gyámeltalan igazságügyértünkől — (ki a legesokélyebb fontosságú ügyben sem meri saját nézetét előadni addig meg a mindenható pátrónusát Tisza Kálmánt meg nem kérdi kegyes nézete felől nyilatkozni) mikor maga a sokat díesített kormány sem lép fel ilyennek. Mig Francia és Angolországokban az egész választások menetét a kormánynak a választások a k a k a m a v a l l e t t nyilatkozatai vezetik; addig minálunk Pauler és Kemény (minden inkább csak nem) program beszédein kívül egyetlenegy árva szót sem hallottunk a kormány vezetői részéről. Vagy annyira biztosnak és megdönthetlennek tartja az álláspontját, hogy az etetés ita zász korteskedések és pressiók támasztó kait szükségtelessé teszik a nyilt szó kimondását? Avagy a bizonyos megczáfelástól irtóznak oly nagyon?

Mindkettőre csak egy a feleletünk: vedere!

A II. kerületben Tisza Kálmán keresztia és hön dédelgetett növendék — manelkja van felléptetve báró Mednyánszki Árpád függetlenségi jelölt ellenében; hol dacára a sok hivatalnokoknak (kik közül a p. u. miniszter már ellette a "nem oda valókat") a határtalan korteskedéseknek pártunk jelöltje a legszebb sánsszokkal dicsekedhetik.

A III. kerületben Végh és Országh Sándor min. tanácsos a jelöltek mindketen kormányparti programmal.

A IV. kerületben a belvárosban Királyi Pál habarék párti ellenébe a függetlenségi párt Havas Sándor derék gépgyárost állította jelöltül, kinek függetlenségi eszméi és elmondott hazafias programja már sokat saját zászlaja alá térített a programtalan párt jelöltjei elől.

A Lipótvárosi V. kerületben a magát mégis rá gondolta és a pártokivüli állásból a kormánypart védő szárnyal alá visszamenekült Wabman Mór az egyedüli jelölt, ki dacára annak, hogy a mult három év egész idenye alatt a kormányra kaosingatott — amig kezével az ellenéket szoritgatta — programbeszédében nyilat bevallotta, hogy az egész országgyűlésnek nem volt tervszertl átgondolt munkaprogramja, és hogy az elfogadott törvények közül egy sem volt áttanulmányozva, mindmegannyi rögtönzött és hebegurgyában összeférezelt takolmány jellegét viseli magán.

A VI. kerületben a baklövéseiről birhedt Basbaoh Péter akarna a jövő országgyűlésen hordani segiteni a kormány uszályát, de ugy látszik, e ezéjlat nehezen éri el, mert az önök derék városának egyik derék képviselője Helfy Ignác az ellenjelöltje. A ki nemes lelkét nem csábitotta el a jövendőbe kijelentésbe helyezett hivatal, rendjel, vagy egyéb más — az mind Helfy zászlója alá sorakozott már most is, és a hívők vagyunk, hogy még a többi eltévedt is meg fog térni, hogy a függetlenségi párt e bajnok veteránja érdemeit újabb babérral jutalmazza meg.

A VII. kerületben a pártokivüli álló Hoffmann Pál ellenében ma tartotta meg programbeszédét a főváros derék iparos Brelzelmayr Gottfried függetl. programmal.

A VIII. kerület választói három pártra szakadtak, bár a harmadik a Csepregi párt (kormányparti programmal komoly szóba sem jöhet. Sokkal fontosabb a másik kettő: Mudrony Soma f. és Szilágyi Dezső e. e. pártja. A kizdalem e kerületben nagy lesz annál is inkább mert alig lesz mindjárt első választásnál elérve az abszolút többség.

Legérdekesebb és legzajosabb is egyszerismind leend a IX. kerületi — a kőbányai és Ferenézvárosi választás. Bár Thaly Kálmánt környezi a többség odadó szeretetével és meleg pártolásával, és győzelme fölött maga a nemes báró is alig kételkedik, mégis nem egy gyengelelkű választó akadt, ki megragadta a neki nyújtott mézes madzagot, és a Kemény Gábor kereskedelem, földm. és ipar miniszter pártja ígérete, zaeskóba zárt szelet készpénz gyanánt veszi, és eladta Judáskét legszebb polgári jogának gyakorlását, eladta saját magát... Mindazonáltal maga a derék időjós miniszter se mer magának jövőt jósolni; a távolban vészterhes felhőket lát közeledni, mely megfogja tisztítani a ronda légtöret és elsöpri maga elől a piszkot és szemetet, hogy uj hajnal derengjen és uj nap süssön a soká zaklatott föld népére: a függetlenség napja!

UJDONSÁGOK.

* Az agár-futás még mindig tart; különösen a harmadik kerület választói vannak kitéve a zaklatásnak. A mameluk-párt a "mindenaron" minisztert megakarja választani mindonaron, tehát szükséges a szavazókat köldülni, muszály a korteskedés. Számos panas az érkezők hozánk, hogy egyes pecsovias fullajtárok a polgármester nevében uzik a csunya mesterséget. Igérnek fut-fát, boldogságot ezen és idveztlést a másik világon. A tavalyi választáskor a mátai biztosi hivatalt épen-séggel 40 választónak ígérték meg, ha a kormánypartra szavazznak; persze a negyven közül aztán egy sem kapta meg, hanem megkapta egy 41-ik. Egyik kengyel-futó, kirofól már multkor is megemlékeztünk — ugy halljuk — tegnap egy választónak azon ellenvetésére, hogy Tisza így is-ugyis meg fog bukni, könyvedzni kezdett s rosszal lett. Egyszóval ütük a vasat keményen, és mi, midőn figyelmeztetjük a t.

választópolgárokat, hogy ezen "elv-kufárokat" házaikból, ha betolakodnak, kézzelfoghatólag utasítsák ki, egyszermind azon reményünknek adunk kifejezést, hogy elvét, meggyőződését egy polgár sem fogja bármily ígért dacára is eladni.

* A debreczeni zenede 1880/1-ki tanév bezáró közvizsgálatai, következők rendben fognak megtartani: Julius 2-kán szombaton: az általános képezde leány és fiúvendékei d. e. 10-től 1 óráig; Julius 2-kán szombaton: a zegora képezde leány és fiúvendékei d. u. s 3-tól 5 óráig; Julius 2-kán szombaton: a zegora képezde leány és fiúvendékei d. e. 10-től 1 óráig; Julius 3-kán Vasárnap: az ének iskolokala leány és fiúvendékei, d. u. 5 óráig.

* Városunk hölgyei közül a budapesti országos nőiipar kiállításra női kézimunkákat ajánlottak: Csengeri Sarolta, Hoff Zseni, Altmann Gizella, Jámber Róza, Márk Endréné, Márk Ilona, Kocz Elekne, Bekényi Ottokárne, Szűcs Lászlóné, Láng Etelka, Engesser Antalné, Makutz Józsefné, Pálfi Juliska, Beke Lászlóné, Csizsár Sámuelné, Simon Istvánné, Halász Flóriánné, Ekl Jánosné, Szentesi Erzsike, Czeglédi Mariska, özv. Lajos Ignácne, Tóth Ignácne, Kornhoffer Józsefné, Szőke Istvánné, Nánássy Erzsike, Sávell Gizella, Luger Tivadarné, Fürst Mátyásné, Márkus-nővérek, Fongach Károlyné, Zelizy Dánielné, Vázi Mukiné, Gréf Sándorné, Dalmi Károlyné, Klimó Aurélné, Benyás Emilné, Kanningisser Sámuelné, Lingrün Lajosné, Kovács Irma, Lovasi Irma, Borbély Erzsike, Goldstein Mórne, Erdelyi Kálmánné, Filótás Irén, Spitzer Károlyné, Szél Jánosné, Mihalovits Anna, Tóth Erzsébet, Weinberger Adolfné, Végh Gyuláné, Váradni Imréné, Kovács Lajosné, Tóth Gyuláné, Sárközi Ida, Konrad Jánosné, Jóna Róza. (Folyt. köv.)

* A főiskolai gyorsíró egylet ez évi működését diszgyűléssel zárta be, melynek vita verseny rendezése és az u. n. levelezési gyorsírással irt pályaművek bírálata képezte tárgyat. A vita versenyre kitézött, az egylet anyagi erejéhez mért egyleti díj (2 tallér) Kozma Zsigmond 3-ad éves hittanhallgatónak ítéltetett oda, levelezési irattal irt művekért pedig Kardos Ferenoz 8. o. és Veres Zoltán 7. o. tanulók jutalmazták egy-egy tallérral.

* 62 éves kora dacára nem akarta bevárni a különben sem távollevő halált egy Váradí Mihály nevű ember, s tegnap a szegények ápolójában felakasztotta magát. Mikor észrevették, már megszabadult az élet terhétől.

* Idejött meghalni. Mádal István böszörményi lakos itt szolgáló leánya látogatására bejövén, — a esapókerben hirtelen meghalt. A rendőrség intézkedett eltakarítása felől.

* A szedőszekrény veteránja. Haase prágai nyomdájában egy szedő dolgozik. Neve Enzeles Ignác, 65 és fél év óta szedő. 1841. áprilisi havába fogadta fel a nyomda tulajdonosa. Ez idő óta Enzeles csak a Haase-féle nyomdában dolgozik és ma mint 78 éves öreg ember, még szemüveg nélkül tud szedni, — ami bizonyára a legtrikább esetek közé tartozik.

* Az orosz czár asztalán mindennapos a tokajji bor. Hanyatló bátorsággal ezzel támogatja, mikor aknás hírek jesszgetik. A czárnak — mint értesültünk — a tokajji bort újabban Bolváry Gellért szelíti.

* Megrendítő eset. Gyulafehérről írják a következő rémes esetet: Csécs András gyulafehérvári járásbíró sulyos esapás érte. Folyó hó 16-án vagyis Urnapján, midőn hivatalából haza jött, házá családjától elhagyva taláta. Neje és négy gyermeke hiányzott. Az anya a kolozsvári születésű Gelech Lujza, délelőtt magához vette mind a négy gyermekét és az alsó szőlők irányában a Maros felé távozott. Az egyik 6 éves fucska a szőlőbogyó mellett megált, és tán sejtve anyja szándékát, a város felé vissza futott. Az anya a többivel tovább ment s nagy kerülővel a Maroshoz jutott. Először a másfél éves csecsemő fucskát dobta be a hullámokba, az utána a három éves leánykát. Ezt látva a nagyobbik, mint egy 8 éves lányka futni kezdett visszafelé a posványokba. Az anya ezután szintén beugrott a Marosba, de a víz nem lévén a partnál mély, — tovább rohant a folyam közepébe s két gyermekével oda veszett. Mezei munkások látták messziről a tetted, de mielőtt segélyre érkezhettek volna, a három test eltűnt a hullámokban s maig sem találtattak meg.

Időjárású jegyzések.

Európában: Tegnap óta a légnymás nagyon keveset változott. A depressziók (758—760) egyike a kontinens északnyugoti részében, másik a Oroszország délnyugoti táján van; ezek Magyarországon összefolyva (760) elválasztja a nagy légnymásokat (763—764) a kontinens északkeleti és déli táján. Németországban különböző irányu gyenge szeleknél az idő változó, kevés esapadékkal, kisebb hőmérséklettel.

Hazánkban: Külömböző irányu gyenge szelek mellett a hőmérséklet jóval fölébb szállt, a légnymás alig változott. Az idő változó felhőzet mellett többnyire napos; változó zivatar Sopronban volt.

Kijelentés a jövőre: Hazánkban meleg, szárazabb, többnyire napos nappalokra felhős, kevés esapadékkal, több helyi esővel, helyenkint zivatarokkal.

FELHÍVÁS ELŐFIZETÉSRE.

Figyelmeztetjük és kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük m. hó végével lejárt, hogy újabb megrendeléseiket mielőbb megtegyék, hogy az előfizetésük időben megérkezzen.

Lapunk ára:
Egy óra 1 frt — kr.
Két óra 1 frt 80 kr.
Három óra 2 frt 50 kr.

Előfizetést a hó bármely napjától elfogadunk.

Az előfizetési pénzek és postai utalványok lapunk kiadóhivatalába, főpiacz, Vecsey-ház küldendők.

A „Debreczen” kiadóhivatala.

— Budapesti tőzsdé, junius 21. Ezült frt 100—110; as. és kir. arany frt 5.52 kr; 20 francos arany frt 9.30 kr.

— Dr. Fáy Márk orvos, sebész-tudor, szülész rendel d. e. 8—9-ig, d. u. 2—4-ig. Különösen foglalkozik syphilis, bőrbetegségek és gégetükrészekkel. Lakása n.-hatvan-utca 1576. sz. a.

Szabó József,
felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Kapható Debreczenben: Dr. Rothschnek V. gyógyszerész urnál s esaknem minden nagyobb városi gyógyszerertárban.

ÁGNES-forrás
A mohai ÁGNES-forrás
hazánk egyik legszépésardusabb
savanyu vize
kittűnő szolgálatot tesz, főleg az emésztési zavaroknál s a gyomoroknál az idegrendszer bántalmainak alpolójában. A túlságos víz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fokozása kívánatos.
Borral használva már is kiterjedt kedvezésnek örvendő.
Fris töltésben mindenkor kapható:
ÉDESKUTY L.
m. kir. udv. szállitónál Budapesten.
Csauak József, Geréby Fülöp, Richl József Zoltán, Priegl és Thill, Varga Lajos uraknál Debreczenben.
Ugyazintén mindegyik gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben. (265.)

Nincs többé tyukszem és szemölcs !!

A Nagy-Solymosi KONCZ ARMIN gyógyszerész által készített „Clarethyl“ atyükszem, szemölcs, anyajegy, vastag bőr és minden hasonló bőrképződésményt irtó szer, mely minden égető vagy itató szerből ment, fájdalom nélkül — pár nap alatt — gyógyít, ára 1 egész üveggel 1 frt, Hatásáért kezeskedem. Kapható Budapest főváros, Debreczen és a vidék minden gyógyszerertárában.

Továbbá ajánlom Udvarhelyről postán megrendelhető alábbi kitűnő hatású sereket, u. m.:

„Edes magyar mustár“, gyögyerejű és ételhez való kitűnő, ára egy nagy üveggel 70 kr. 1 liter üveggel 1 frt 70 kr.

„Csz és köszvényesz“ biztos hatása, több elismerő irattal kitűntetett szer, ára 1 nagy üveggel 1 frt.

„Emésztő labdacok.“ Mindenféle gyomorbetegség, „Katzen jammer“, korhelység utáni betegség ellen biztos hatása, ára 1 frt. o. é.

„Hurut labdacok, nátha, orr, gége, mell és tüdő katarusnál; gyors és biztos hatása, ára 1 frt.

„Glipiciró“, egér, patkány, vakond, stbit irtó szer. Csakis a rágesáló állatokra ártalmas, háziállatokra tökéletes ártalmatlan, ára 1 dobozzal 50 kr.

„Tanno chinin ha j k e n d e s“, hajbarnító, növesztő, göndörítő, mely éa korpásság ellenes ára 1 frt.

„Arckenőcs és mosdóvíz“ szeplő és minden bőrbetegség ellen, kitűnő ára 1 frt 50 kr.

„Hajzesz“, hajnövesztő, göndörítő, mely és f-jkorpásság ellen biztos hatása, ára 1 forint.

Barna vagy fekete „Keleti hajfestő szer“, ára használati utasítással 4 frt.

„Hajpor“, tökéletes ártalmatlan, legfinomabb 1 frt.

„Vértisztító labdacok“, egy doboz ára 50 kr.

Kéz, hónaly és a kellemetlen szagu lábizzadás ellen biztos és gyors hatású por, ára 1 frt.

Nagy-Solymosi

KONCZ ANDRÁS, gyógyszerész:

Szekély-Udvarhelytt, Erdély.

EREDETI
Ransomes, Head & Jefferies

Grossmann J.

Váci-körut 76 dik szám alatt Budapest az osztr. állampálya közepében.

Eredeti Hofherr Eredeti Mayer Eredeti Jefferies

Nestle Henri gyermek tápláló lisztje.

Nagy érdem-oklevél,

Különböző Kiváló
kiállításoktól orvostudorok
arany- számos
É R M E K. BIZONYÍTVÁNYAI.

Gyári jegy.

Teljes tápszer osecsemők és gyenge gyermekeknek.
Főraktár Osztrák-Magyarország részére: BÉCS, I, Naglergasse 1-ső szám.

F. BERLYAK.

Egy doboz ára 30 krajczar.
Béc. és a vidék minden gyógyszerertárában kapható.

O V Á S.

Csak akkor valódi, ha a doboz fedele az itt látható rajzzal van ellátva.

NB. A nem valódi dobozokon hiányzik a központi rajzok F. Berlyak kézalírása.

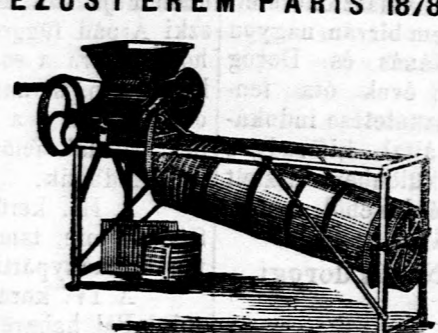

Minden kiállításon az első érdem-éremmel kitüntetve.

EZÜSTÉREM PARIS 1878.

Ada, Z. Egerszeg
május 1-én 1881. május 2-dikán
1881.

arany- É R M E T.

BROGLE J. és MÜLLER

gép- és rosta-lemezgyára Budapesten,

a Margit-híd közelében, készít TRIEURÖKÉT, (konkolyválasztó) 6 különféle nagyságban.
TRIEUR HENGEREKET malmok számára, KOPTATOKAT, SZELELŐ-ROSTÁKAT, SZITÁKAT és ROSTÁKAT cseplőgép számára.

Dr. Fr. Lengyel NYIR-BALZSAMA.

Már maga a nyírlé, mely a törzs megfürása alkalmával a nyírfából folyik, a legkitűnőbb szépitő-szernek ismertelt emberemlékezet óta; de ha még ezen nedvből a földből a földalatti előírása szerint vegyeszeti uton balzsam készíttetik, akkor nyer még csak majdnem csodás hatást.

Ha az arcot vagy más bőrrészeket este bekenjük vele úgy már a következő reggelen a bőr észrevétlen lehámlik, a mely ezáltal vakítóan fehér és lágy lesz.

Ezen balzsam az arcon keletkezett redőket és himlőhelyeket lesimítja; a bőrt fehéríti, lágyítja, frissíti, legrövidebb idő alatt eltávolít szeplőt, májfoltot, orr vörösséget, bőrrákát és a bőr minden egyéb tisztátalanságát. — Egy korsó ára használati utasítással 1 frt 50 kr.

Főraktár Magyarország részére Török József gyógyszerésznél Budapesten, Pozsonyban: Piszatory Felix gyógyszerertárában. Temesvárt: Tározay István gyógyszerertárában. Zágrábban: Mitlbach Zsigmond gyógyszerertárában. (118.)

Árlejtési hirdetmény!

A nagyméltóságú m. k. belügyminiszterium az 1881 május hó 29-én kelt 25371 számú rendeletével, a megye közönség mult év ápril 28 án tartott bizottsági ülésének 120 sz. jkvi határozata következtében a nagykirályi megyeház nyugoti oldalépületének ujbeosztása felmagasítása uj földénnyel ellátva újból leendő befedését és pedig:

1. Kőműves s földmunkálatok	5337 ft 43 kr
2. Ac. munka	6174 ft 54 kr
3. Asztalosmunka	913 ft 50 kr
4. Cserepezőmunka	1070 ft 34 kr
5. Bádógosmunka	372 ft 10 kr
6. Lakatos munka	332 ft 76 kr
7. Üveges munka	174 ft 24 kr
8. Vaskályhák	270 ft —
s így összesen	14644 ft 91 kr

összes erejéig engedélyezte.

A fent említett munkálatok fogana. tositásának biztosítása céljából az 1881-ik év július 1-ső napjának délelőtti 10 órájára a megyeház számverő helyiségében tartandó zártajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenytárgyalás alapját képező munkálatok elnyerésére c-upán képzett mesteremberek versenyezhetnek.

Vállalkozni kívánók kötelesek az 50 kros bélyeggel ellátott zár-ajánlataikhoz a kikiáltási ár 10%-ját készpénz vagy megfelelő árfolyamszerű állampapírokban osztozni, ellenben a versenyzésből kizáratnak, — megjegyzendő, miszerint az államilag nem biztosított értékpapírok, avagy bármilyen követelésekről tanuszkodó szerződések stb. bánompénzü el nem fogadtatnak. — Az ajánlatoknak úgy címén, — mint belső szövegében világosan kiírandó, hogy mily munkára szól, nem külbmben határozottan kiteendő, miszerint ajánlkozó a helyi körülményeket, az elvállalni szándékolt munkálatot az arra vonatkozó műszaki műveleteket és feltételeket ösméri, s azokat magára kötelező erejűnek elfogadja. Az árlelendés számokkal és betűkkel is világosan kiírandó.

Az ajánlatok tételhetnek vagy az összes munkálatokra, vagy pedig csak egyes munkanemre; azonban az összes munkálatokra teendő ajánlatokban is minden munka nemre ajánlkozó tartozik az ajánlati árt külön külön kitenni.

Felhivatnak vállalkozni kívánók, miszerint ajánlataikat a tárgyalás megkezdésére fentebb kitett határidőig a megye alispánjához benyújtani annyival is inkább el ne mulasszák, mert később érkezettek, végül távirati ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

A versenytárgyalás alapjául szolgáló műveletek és feltételek a szatmármegyei m. k. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban napenként megtekinthetők.

Nagy-Károly, 1881. június 12 én.

Ujfalussy Sándor,
Szatmármegye alispánja.

(262.)

Pályázati hirdetés.

Hajdumegyében kebeleztett Mike-Péros községben üressedésbe jött jegyzői állomásra az 1871. XVIII. t. cz. 83 § a alapján pályázat nyitattik.

Ezen jegyzői állomás a jövő 1882-dik év január hó 1 től 340 ft évi fizetés, 5 méter öl beszállított kemény tölgyfa, 1/4 külbetki illetmény, egy veteményes kert szabad használata, és a község tulajdonát képező 8 ik számú beltelkes-ház haszonélvezetével van egybekötve, ezen kívül a községi szabályrendeletben megállapított munkadíja.

A megválasztandó az állomást 1881 év Október hó 1 én köteles leendő elfoglalni, — de a folyó évi összes illetménye 50 ft lakás koszt leendő.

Felhivatnak a pályázni kívánók — hogy az 1881. XVIII t cz. 73—74 §§-ai szerint felszerelt pályázati kérvényeket, a folyó évi július hó 10 ik napjáig — alulírott Szolgabíróhoz Debreczenben nyújtsák be — mert az elkésztett beadottak figyelmen kívül fognak hagyatni.

A választás 1881. évi június hó 19-dik napjának délelőtti 10 órájára m. Péros község házánál tüzetik ki.

Debreczen 1881 június hó 15.

Csajkos Gyula
szolgabíró.

(264.)

1881. XIII

Helybe
Egy évre 10
Fél évre 5
Előfizetési
főpíacz, VE
kesztőség
Előf
TELEGI
KAROLY
szerkesztő

Kossut
Helfy Ignác
Collegno (al B
Kedves bar
Őn jönak l
téből azon előszó
polgár jogból kire
azon oknál fogva
jogom elvesztése
tésétől számított
Ez a siralom
nyegére nézve
Virtualiter ki van
cismus, s a feltét
alól kibuvás lehet
alítást, elveimnél
Mindan polgárjog
gyok.

Ez döntő ok
ban levő választás
kozzam. Nincs re
E szempontból
sem birna felszólá
szágban most előn
veim és nézeteim
bármí könnyű vol
nézeteket megzaf
benne; majd itél
kérlelhetlen logika
De midőn az
ember, a ki halig
speulálva, még az
engedi magának, h
mondjam legudvari
akarva, nem ig
mint amolyan kiru
tom szó nélkül, m
kérdése, hanem sz
forog fenn.

Több ily tud
ig a z mondatát k
Mór ur, Illyefalv
ként „A Hon“ ju
ránkozással olvaso
Ez alkalom
zom; a többire m
gannak, a meny
kérdések prózai z
Jókai Mór
a maga módja sze
máját fejtegetve, e
gyarországnak val
vén, — szövetkeze
zott wralkodója
szórol-szóra a köv
„Hogy azok
kik magukat függ
zik, szintén gondo
azt bizonyítja Kos
a progetója, a m
szó volt arról, hog
szakittassék Ausz
vezte, hogy Magy
kezdek, de nem a
kal, nem Galiczi
hanem szövetkeze
szággal és Horvát
olyformán, hogy o
egyik esztendőben
esztendőben Belgr
tendőben Zágrább
dében Bukarestbe
Magyarországnak
dében egy ország
Már most ké
zámfiat, itéljek m
vajjon a mostani á
ország országgyűlé
tik és határoz saja
badsággal; a közö
nek elintézése ped
ezióra, mely egyik
sik évben Bécsben
ez sokkal alkalma
nemzetre megalázó
az lett volna elfog
rom esztendőben v
maga országgyűlé
rábba és Bukarest
Tehát Jókai
az én állítólagos